

סור במזון, מחסור בלבוש, מחסור בחומרי ריסקה.
או כדי להביא, למשל, לחיסולה הגמור של הליברליזציה הכלכלית, נערכו המשי פטים של "מפלגת התעשייה" כפי שסמא לין כינה אותם. מנהלי העשייה הואשמו כמחבלים במאמץ הכלכלי מובן שכל הי משפטים בויםו. אם כי הם לא היו פתו חים לקהל, פורסמו כל הפרטים. כל הי נאשמים הורשעו, רבים מהם הוצאו ל הורג, אחרים נשלחו למחנות בסיביר. ב אותה תקופה לא היה צורך בהודאה.

המטהרים



רחים רוסיים — חמישה מיליון מהם ניצחו.
מתי הופיע בתמונה בריה — אחרון התליינים?
ב-1938 נאסר יניוב והוצא להורג. במ קומו בא לברנטי בריה.
בריה עלה מתוך שורות המפלגה ב גרוזיה, דרך המשטרה החשאית. הוא היה סגן ראש הנ.ק.ו.ד. חודשיים לפני שהפך לראש השירות החשאי.
עם עלייתו פסק בתחילה הטרור במידת מה. ב-1943 שונה שוב השם של השירות

המטהרים



ריקוב
ראש ממשלת ברית המועצות לשעבר, טוהר במשפטי 1936 יחד עם עשרות מנהיגים קומוניסטיים אחרים. היה אחד מקורבנותיו של יוזב.

דז'רז'ינסקי
היה האיש שייסד טרה הפוליטית החשאית של המפלגה ה קומוניסטית. בשנת 1917. הוא היה מפקדה עד שהוחלף ב-1924 ע"י מנוינסקי, שנפ" טר כעבור 10 שנים. אז קראו לה א.ו.ג.פ.א.



יגודה
היה מפקדה של הנ.ק.ו.ד., שירשה את מקום הנ.פ.א. במשך שנתיים. הוא פוטר מתפקידו ב-1936, הוצא להורג על ידי יוזב, שירש את מקומו.



יוזב
הספיק לכהן בתפקידו כמפקד ה נ.ק.ו.ד. גם כן שנתיים בלבד. חצי שנה בערך אחרי שחיסל את יגודה, הוצא להורג בריה בפקודת לברנטי בריה.



בריה
האיש ששמו הפך סמל לשל טון הטרור. בריה האריך ימים בתפקידו כמפקד הנ.ק.ו.ד., חוסל בעצמו רק אחרי מות סטאלין. אחריו שימשו בתפקיד איבאן סרוב ואלכסנדר שלפין וכיום מופקד ניהול ענייני הק.ג.ב. בידי של סמישטני.

החשאי לנ.ק.ו.ב. — הקומיסר העממי ל ביטחון מדיני.
ואו החל בריה כשיטת משפטי הראווה הגדולים. הם התחילו בפרשת לנינגרד ה ראשונה, זו של היום. משם התפשטו משי פטי הראווה לאירופה. תחילה, משפטו של ראיין בהונגריה וקוסטוב בבולגריה. אחי רי זה, משפט הראווה ההמוני בפראג — משפט סלאנסקי הידוע, ב-1952.

באותה תקופה התחילה גם האנטישמיות גואה. בכל אלו ניסה בריה, שהיה יד מינו של סטאלין, למצוא שעירים לעזאזל לכשלו נת המדיניים והכלכליים של סטאלין.

ניצוד נערכו משפטי הראווה?

שיטת משפטי הראווה היתה לעיף את האדם מעל ומעבר לכל כוח התנגדות אנושי היו מעירים את הקורבן משנתו כל חמש דקות. החוקרים היו מתחלפים, אולם הנאשם היה נתון בחקירה מתמדת במשך שבועות וחודשים. הוא היה חייב לחזור על סיפורו כל פעם מחדש — עשרות ומאות פעמים. השיטה היתה ל הכניס לאט לאט, בהדרגה, פרטים מחשי דים לסיפורו, ולנצל את כוח התנגדותו ההולך וקטן. כך הפכו, פרט אחרי פרט, את האמת לשקר גמור. את השקר הזה נתנו לנאשם ללמוד בעליפה — וכו הוא הודה במשפט הראווה.

משפט כזה החל בינואר 1953 — משפט קשר הרופאים. הנאשמים, רובם יהודים, הואשמו ברצח מנהיגים סובייטיים. הם לא נשפטו, כי בניתיים מת סטאלין.

האם לא חוסה הטרור, עם מות סטאלין?

אחרי מותו של סטאלין נרצח בריה. הרושצ'וב עלה לשלטון, והמפלגה התחילה להשליט את מוסדות המפלגה על השירות החשאי, שבניתיים, ב-1946, שינה את שמו לנ.ק.ו.ב., ואחר, שוב — לק.ג.ב. — השם הנוכחי. המשרד הממלכתי לבטחון ברית המועצות.

את בריה החליף גנרל סירוב. אחריו איישו אנשי המפלגה את התפקיד הזה. אך בעיקבות כישלון המדיניות הסובייטית במלחמת ששת הימים, הוחלף ראש השירות. ככל מפלה של המישר, גרמה גם זו לחיזוקו של השירות החשאי.

מה משמעות משפט לנינגרד?

בברית המועצות מתנהל מאבק נצחי בין המשטרה החשאית, או יותר נכון בין המשטרה, הפועל באמצעות המשטרה החשאית — לבין תנועות שיחרור או מתאה עממיות — לאו דווקא יהודיות: הטאטרים, האוקראינים, הסופרים, המדענים. המישר הנוכחי נמנע מלנקוט עד עתה בצעדים דאסטיים לחיסולם כדי לא להחזיר את השיטות הישנות של השי רות החשאי — בעיקר מחשש לשיחרר שוב לאוויר העולם את מפלצת הטרור. הם זכרו עדיין את התמרמרות ההמונים אחרי גילוייו של חרושצ'וב על מעשי שי רות זה בתקופת סטאלין. משום כך מנסים כיום לחסל את תנועות ההתנגדות בצורות עדינות יותר — כמו על ידי סגירת אני שים בבתיחולים לחולינפשו.

אולם תנועות השיחרור אינן נרתעות מכך והמאבק הולך ומחריף. כרגע, לא החליט עדיין המישר לעצור המונים — והוא נוקט רק בפעולות תגמול מינימלי יות, שלדעתו יספיקו להרתיע את תנועות השיחרור. דוגמה: משפט הסופרים דניאל וסיניאבסקי בפברואר 1966.

משפט לנינגרד עלול להיות נקודת מיפ נה בכל התהליך הזה. ייתכן שעתה החליט המישר לפתוח דף חדש של מעצרים המוניים וגורדין מות — אם החליט ש רק כך יחסל את תנועות השיחרור. מאי דך, ייתכן שמשפטי לנינגרד הם בכל זאת רק חוליה בשרשרת פעולות התגמול ש הו מקובלות עד עתה.

הדבר יתגלה בימים הקרובים: אם זו התחלת דף חדש — יוצאו שני השופטים להורג. ואילו אם זה המשך המשחק ה קודם של חתול ועכבר — יזכו הנאשמים בחנינה.



זנובייב
מי שהיה נשיא האינטרנצ' יונל הקומוניסטי ואחד ה בולטים במנהיגים, טוהר יחד עם בוכארין.



טוחצ'בסקי
אחד המנהיגים ה מוכשרים ביותר של הצבא האדום, שהגיע לדרגת מרשל, נשפט עם שבעה קצינים אחרים של הצבא האדום, באשמת בגידה, והוצא להורג עימם ב-1938.

אלם השלב החשוב ביותר בהתכצ רותו של סטאלין וחסול הליברלי ציה היה חיסול האיכרים כמעמד עצמאי. היה זה סטאלין שהתחיל בקולקטיביזציה, והכניס את האיכרים לקולחוזים. תקופה זאת (1928-33) ידועה כמהפכה הסטא לינית — כפיית רצונה של המפלגה על האינטליגנציה הסובייטית, שבירת מעמד ה איכרים וקביעת תכנית החומש. בעקבות המהפכה הסטאלינית נשפטו, הורשעו, הוצאו להורג והוגלו על ידי השירות ה חשאי מיליונים אורחים רוסיים.

ניצוד נולד הי.ק.ו.ר.?

ב-1934 הוכלל השירות החשאי לתוך משרד הפנים, הפך להיות הקומיסר ה עממי לעניינים פנימיים — נ.ק.ו.ד. שוב, הרעיון היה לגרום לכך שהמוסד יהיה פחות איום. על ידי הכללתו במשרד הפנים, הוא נועד לאבד מעצמאותו. התוצאה היתה הפוכה. מאותו רגע, הת חילה תקופת הפרובוקציות.

הפרובוקציה הראשונה היתה רצח סרגיי קירוב, ראש המפלגה הלנינגרדית. לנינ גרד היתה ידועה תמיד כעיר עצמאית, בעלת דיעות שהתנגשו לעיתים עם מוס קחה.

ב-1934 נרצח קירוב על ידי צעיר בשם ליאונד ניקולייב. עוד לפני רצח קירוב היה ניקולייב נתון מיספר פעמים במעצר ארמיניסטרטיבי. אנשי השירות החשאי יד עו היטב שהוא מתכוון להרוג את קירוב. בגלל ידיעה זאת הוא שוחרר, קיבל את כל העזרה מהשירות החשאי לחזור לבנין המוגן, בו עבד קירוב, ושם רצח אותו.

ניצוד החלו הטיהורים?

אחרי רצח קירוב, התחזק הנ.ק.ו.ד. עוד יותר. ב-1936 התחילו המאסרים של המני היגים הבולשביקים החתקים, שהתנגדו אי פעם לסטאלין. ראשונים נעצרו זנוב ייב וקמייניב — שיחד עם סטאלין, בוכ רין, וטרוצקי, היו חמשת המנהיגים ש עמדו בראש השלטון אחרי מות לנין. זנו בייב וקמייניב הואשמו בקשר עם רצח קירוב. אחריהם נעצר גם בוכרין. אף הוא הואשם ברצח קירוב. כולם הורשעו והוצעו להורג.

יחד איתם נשפטו שורה ארוכה של מני היגים בולשביקים ותיקים. כולם הודו. כאן, במשפטים אלה, התחיל עניין הווידו יים.

בזמן משפטם של בוכרין וזנובייב עמד בראש האו.ג.פ.א. גנריק יגודה. ב-1937 נעצר יגודה, נשפט, הורשע — והוצא ל הורג על ידי השירות הראשו עמד.

יורשו היה ניקולאי יזוב — האחראי לתקופה האיומה ביותר של הטרור. ב שנים אלה נאסרו מיליונים. חלקם נורה למות, חלקם מתו במחנות ריכז, בהם היו התנאים בלתי אנושיים.

שבעה מיליון אורחים רוסיים נעצרו מ ינואר 1937 ועד דצמבר 1938. מתוכם, מיליון הוצאו להורג, שני מיליון מתו ב מחנות, והיתר היו במעצר או במחנות ריכז.

אלם הטיהורים ההמוניים התחילו למעשה עוד הרבה לפני זה. בוועדה ה'17 של המפלגה, ב-1934, נערך, קונגרס המנצחים — כל אותם מנהיגים שזכו ל עזרת את המהפכה הסטאלינית. רבים מ הם התנגדו למדיניותו של סטאלין — וב ועדה, אכן, הושמעו דיעותיהם אלו. מיד אחרי הוועדה, נעצרו רובם. מתוך